

Loke "Ingen Och Jag"

Visit "[Ingen Och Jag](#)" on MotoLyrics.com

FÄr jag satt en dag som alla andra på centralstation
I en flock av stress och morgonlynne och bärdska och
frustration

Ett kollektivt missnöje bland folk av alla slag
Som väntade på nian denna helt vanliga dag

Då plötsligt ut ur mängden av storstadsirritation
Klev det fram en man, en ganska säregen person
Han räckte mig en svärtad han och sade med
rosslig hals
"tillåt mig att presentera mig, mitt namn är ingen
alls."

Fär jag fyller inte någon funktion, och ingenting är
mitt
Och i en värld av färger är jag snöglassande
vitt
Ser du en man framför dig, ser du ett hålje blott
Fär inget är min ägodel, inget faller på min lott

Men det har inte alltid, inte alltid vart så härt
Jag har också varit ung, jag har ropat "jag är!
Jag är jag vill jag känner, jag gör allting som jag
vill
Ingen kan förneka mig min rätt att finnas till!"

Då var jag stark och vacker, då var jag
framgångsrik
Framtiden låg öppen för mig, ljuvlig sagolik
Här är mitt skratt, här är min sorg, här är jag,
här är jag
Fjärran låg mig tanken då på socialbidrag

Men tiden hann ikapp mig, som den så ofta gör
Hoppets stjärna flämtar till, så falnar den, ja den
där
Och bara några dagar, efter jag fyllt trettiofem
Stod jag kladd i hunger i den park som var mitt hem

Jag förlorade mitt ansikte, förlorade mitt namn
Ett skepp av kott, i ett hav av sten, vindstilla utan
hamn

En vingklippt fågel utan sång som hade flytt sin bur
Så levde jag på smulor och på pantburkars retur

Förlorade min självrespekt, förlorade min tro
Lyfte min slitna hatt, bjöd allt farväl, gick till ro
För ingen talar, ingen lyssnar, tittar, ingen ler
Jag tog mitt Ånde, suckade, nu finns jag inte mer

Ja, för den som inte finns, är livet sållan lätt
Så jag ber dig skänk mig tjugo spänn, eller en
cigarett
Men allra helst, skänk mig ett krus, med eld och
tårar I
Så tår jag den I ett drag, blir allting jag kan bli

Då skall jag vara någonting, för omvärlden var
dåv
Skall jag vakna upp I morrn, darra som ett läv
Ja, då skall jag vara ett as idag, och I morrn, då är
jag ett vrak
Kämpar hela förmiddan för att kunna stå rak

Så jag räckte honom en sedel och sa "det är så
mycket som jag kan"
Så klev jag på min vagn och slog mig ned och han
försvann
Och mina ågon blånkte och uttorkad var min hals
Satt jag sedan och tänkte, på ingenting alls

Jag lever starkt och vackert, jag lever framgångsrikt
Men sedan den dan på centralstation är ingenting
sig likt
För varje gång jag ser någon som tigger eller ber
Blir det så smärtsamt uppenbart att jag är inget
mer

För om den dagen kom, då jag föll liksom han
Förvandlades från man till stoft, gav upp och
försvann
Ett snedsteg, ett missförstånd, en flaska och ett
slag
Så skall jag sedan ropa, att "här är jag, här är
jag!"

Visit [Loke](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.